

herom, anser man det ikke for givet, at en Udvidelse af de i Loven fastsatte Rettigheder for den udtraadte Tjenestemand vil virke til Gavn for Tjenestemandstanden, idet den meget vel kan bevirke, at Styrelsen i højere Grad end nu afslaar Anmodninger om at træde udenfor Nummer.

De Vanskeligheder, som i den forløbne Periode har været særlig iøjnefaldende, hidrører fra de stedfundne Personaleindskrænkninger, der har bevirket, at der ofte ikke var ledige Pladser at besætte, naar Tilladelserne udløb; men det tør formentlig antages, at denne Periode i Almindelighed er eller i en nærmere Fremtid vil være overstaaet.

Kommissionen maa derfor mene, at Paragraffen bør forblive uændret, og at det som hidtil maa overlades til Praksis at udfylde de ved Loven trukne Rammer.

Man skal, idet man bortser fra Forholdene i de militære Ministerier, udtale følgende om den Fremgangsmaade, som efter Kommissionens Mening bør anvendes.

Der bør altid kræves Oplysning om Grunden til Tjenestemænds Ønsker om at træde udenfor Nummer, og kun, naar der oplyses en rimelig Grund, bør Tilladelsen gives naar det iøvrigt er foreneligt med Tjenestens Tarv. Som Eksempler paa rimelige Grunde skal nævnes Overgang til anden Livsstilling, der ønskes prøvet en passende Tid inden den endelige Udtræden af Statstjenesten, Forberedelse til en Eksamen, en akademisk Grad eller lignende Uddannelse. Det vil være naturligt, at man stiller strengere Krav til nyantagne end til de noget ældre Tjenestemænd. Man bemærker udtrykkeligt, at Reglen om at træde udenfor Nummer ikke kan bringes i Anvendelse overfor Elever og Medhjælpere allerede af den Grund, at de ikke er Tjenestemænd.

Tilladelsen bør normalt kun gives for 1 Aar. Rent undtagelsesvis kan der dog forekomme Tilfælde, hvor dette maa fraviges, f. Eks. naar en dansk Tjenestemand midlertidigt overtager en offentlig Stilling i Udlandet, hvor han maa binde sig i et Par Aar.

Naar det første Aar er gaaet, bør Forholdet almindeligvis bringes til Ophør for de Tjenestemænd, der har villet overgaa i anden Livsstilling. De paagældende har vel nok en Interesse i at forblive staaende udenfor Nummer, idet de, hvis de havde opnaaet Pensionsret inden Udtrædelsen, bevarer Pensionsretten, og deres Hustru i alle Tilfælde har Ret til Pension, hvis Manden dør, medens han staar udenfor Nummer; men netop disse Forhold og Hensynet til Stabilitet i Tjenesten samt, hvis Pladsen udfyldes ved Konstitution, Hensynet til den konstituerede kræver, at Afgørelsen ikke unødigt udskydes.

Derimod vil der i de ovenfor nævnte Tilfælde af Uddannelse eller anden Tjeneste, der i hvert Fald delvis er i det offentlige Interesse, kunne være Tale om Forlængelse.

Kommissionen maa dog hævde, at saadan Forlængelse ikke maa medføre, at Tjenestemanden bliver staaende udenfor Nummer udover 3 Aar, medmindre særlig Hjemmel skaffes paa Normeringsloven. Navnlig de ovenfor omtalte Forhold med Hensyn til Pensionsretten bevirker, at Forholdet ikke bør fortsætte paa ubestemt Tid.

I nær Forbindelse med denne Regel om Genindtræden senest efter de 3 Aars Forløb staar Spørgsmaalet om Tjenestens Udførelse i paagældende Tidsrum. Forholdet maa her være det, at Træden udenfor Nummer i Stillinger, af hvilke der i paagældende Etat ikke findes saa mange, at regelmæssig Afgang kan paaregnes, kun bør tillades, naar Stillingen uden Vanskelighed kan udfyldes ved Konstitution; men en saadan bør da ogsaa finde Sted i de Tilfælde, hvor dette er foreneligt med Tjenestens Tarv, forudsat at Begrundelsen af Tjenestemandens Ønske om at træde udenfor Nummer iøvrigt er acceptabel. Derimod vil det være naturligt i de store Tjenestemandsgupper at besætte den ledige Stilling, men det maa efter det ovenfor anførte blive Styrelsens Sag at sørge for, at der saavidt muligt ved Fristens Udløb og senest ved Udløbet af det 3. Aar haves en Plads ledig for den paagældende. Saafremt den udtraadtes Stilling er besat, maa han have Krav paa at genindtræde i en Stilling af samme Karakter, saaledes som den er begrænset